

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Стара Загора, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова
като разгледа докладваното от Трифон Ив. Минчев Търговско дело №
20255500900223 по описа за 2025 година

Предявен е иск с правно основание чл. 124 от ГПК.

Изложено е в исковата молба, че между Е. Г. Г., с ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. С.** в качеството ѝ на кредитополучател и „Т.**“ ЕАД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.**, в качеството си на кредитодател, е сключен Договор за потребителски кредит № 720031236218 на 22.12.2022 година. Съгласно чл. 7.1 от процесния договор, размерът на кредита е BGN 13 900 /тринадесет хиляди и деветстотин лева/. Уговорен е годишен лихвен процент на кредита в размер на 41.06 % процента, а годишният процент на разходите е 47.92 %. Сочи се, че срокът за издължаване на кредита е до 05.11.2025 година, а съгласно чл. 10 от процесния договор, общата дължима сума от потребителя възлиза в размер от BGN 30 199,70.

Заявява се, че в процесния Договор за потребителски кредит № 720031236218 на 22.12.2022 г. е уговорено, че с усвояване на кредита, ищцата дължи застрахователна премия в общ размер от BGN 3789,64 за защита на кредита и сметките. След включване на общата застрахователна премия към главницата по заема, общият размер на кредита става BGN 17 689,64 и съответно върху тази сума се дължи възнаградителната лихва от 41.06 % процента, а не както е предвидено в договора, върху главницата от BGN 13 900.

Счита, че процесният договор за кредит е недействителен на основание чл. 22 от ЗПК във връзка с чл. 11 и чл. 10, ал. 2 и чл. 10а, ал. 4 ЗПК, тъй като Заемодателя е изискал и е събрал от ищцата, освен лихва по кредита, така и такси и комисионни, свързани с договора за кредит, които е следвало да бъдат калкулирани при изчисленото на годишния процент на разходи, но не са. Поради този факт, ответникът не е посочил правилния годишен процент на

разходи и е нямал право да посочи и формира ГПР в размер на 47.92 % по Договор за потребителски кредит № 720031236218 на 22.12.2022г., което от своя страна е нарушение на разпоредба на чл. 11 от ЗПК и води след себе си именно до последиците предвидени в чл. 22 от ЗПК.

Заявява се, че това е така, защото с оглед съдържанието на представения договор за потребителски кредит, става ясно, че не е отпуснат кредит в размер на BGN 17 689,64, а е предоставена сума в размер на BGN 13 900. Разликата от BGN 3789,64 се състои от начислени и преведени на застрахователя застрахователни премии по застраховка за защита на кредитата и сметките. Сочни, че тази сума обаче не е част от главницата - заетата сума, а е разход по кредита по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПК. В тази връзка, тя може да се претендира въз основа на договора за кредит, доколкото е начислена съгласно клаузи от същия, но не като главница, а като такси и премии, съгласно основанието, за което се дължи. Следователно, претенцията за главница за сумата над BGN 13 900 в принципен план е неоснователна, доколкото с процесния договор за кредит също така не е уговаряна и главница в по-висок от посочения размер.

Заявява, че именно с оглед на горните съображения въпросната сума от BGN 13 900 следва да се вземе за релевантна при изчисляването на ГПР и ГЛП по договора, а не сумата от BGN 17 689,64, тъй като в противен случай ефективната възнаградителна лихва, която се заплаща от кредитополучателя е в значително по-голям размер от действително дължимия.

Отбелязва, че ако тази застраховка бъде включена в ГПР, то последният ще надхвърли допустимия законов размер, предвиден в чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Това е така, защото съгласно чл. 19, ал.1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора). Посочва, че в § 1, т. 1 от ДР от ЗПК е дадена легална дефиниция на понятието "Общ разход по кредита за потребителя" - това са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждения за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Следователно в ГПР, който представлява вид оскъпяване на кредита, следва да бъдат описани всички разходи, които трябва да заплати длъжникът. Счита, че несъмнено процесната застраховка представлява разход по кредита и следва да бъде включена в него.

В настоящия случай, счита, че действително приложеният в кредитното правоотношение годишен процент на разходите е различен от посочения в договора от Кредитодателя годишен процент на разходите от 47.92 %. В

подкрепа на това твърдение посочва Решение на съда на СЕС от 21 март 2024 година по дело по дело С-714/22, свързано с преюдициално запитване касаещо Директива 2008/48/ЕО - Член 3, буква ж), член 10, параграф 2, буква ж) и член 23 - Общи разходи по кредита за потребителя, непосочване на релевантните разходи и санкцията за това. Сочи, че със съдебният акт ясно се очертава кои такси следва да се включат при калкулацията на ГПР. Отбелязва, че също с отговор на въпрос №3 от Решение на съда на СЕС от 21 март 2024 година по дело по дело С 714/22 се приема, че непосочването на действителния годишен процент на разходите води до недействителност на цЕ.я договор и респективно до връщане на чистата стойност по него. Излага съображения и посочва съдебна практика.

Моли, да се приеме, че по Договор за потребителски кредит № 720031236218 на 22.12.2022 г., Е. Г. Г., с ЕГН ***** не е погасила всички претендирани суми от ответника по процесния договор за кредит, но е платила 14 вноски от по 888 лв. или 12 432 лв. В тази връзка за ищцата възниква правен интерес да сезира съда с искане за установяване на това, че Договор за потребителски кредит № 720031236218 на 22.12.2022 година е недействителен на основание чл. 22 от ЗПК във връзка с чл. 26 от ЗЗД, тъй като ответното дружество претендира заплащане на суми, които според изложените твърдения в исковата молба, произлизат от недействителни клаузи, противоречащи с императивни норми на материалния закон.

Моли да се приеме, че съществува трайна съдебна практика, с която се приема, че когато е предявен иск за нищожност, то повод за завеждането на иска съставлява фактът на самото сключване на договора, съответно на съдържащите се в него клаузи. Посочва, че фактът на съществуването на нищожната уговорка за заплащане на лихви, неустойки и/или такси, обуславя интереса на ищеца да претендира нищожността на клаузата, алтернативно договора по съдебен ред. В тази връзка посочва съдебна практика.

Моли, да се постанови решение, с което да се признае за установено, че Договор за потребителски кредит № 720031236218 на 22.12.2022 година, сключен между „Т.**“ ЕАД, с ЕИК **, гр. С.** и Е. Г. Г., с ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. С.**, е изцяло недействителен, поради противоречие с императивните разпоредби на ЗПК и ЗЗП.

Претендира присъждане на съдебни разноски за образуваното с настоящата искова молба дело. Заявява, че списък с разноски ще представи до приключване на последното заседание.

В законния срок по делото е постъпил отговор на исковата молба от ответното дружество, с който оспорва изцяло по основание и размер иска, с който се иска съдът да установи недействителността на Договор за потребителски кредит с № 720031236218 от 22.12.2022 г., сключен между ищеца и „Т.**“ ЕАД.

Взема следното становище по допустимостта предявените искове:

Счита, че предявените искове са допустими, но следва да бъдат отхвърлени като изцяло неоснователни.

Посочва, че процесният договор за кредит е сключен по реда на Закона за предоставяне на финансови услуги от разС.ие (ЗПФУР), чрез мобилното приложение на Банката, като канал за комуникация от разС.ие между кредитора и кредитополучателя. Договорът и придружаващите го документи са съставени като електронен документ по смисъла на ЗЕДЕУУ и са подписани с електронен подпис по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ.

Сочи, че мобилното приложение на Банката е сигурен електронен канал за комуникация от разС.ие, чрез който страните (Банката и потребителят на приложението) разменят електронни заявления. Мобилното приложение на Банката се използва, както за платежни услуги (платежни трансакции от сметката на клиента), така и за кредитни услуги - подаване на заявления/искания за сключване на договор за кредит.

Посочва, че за да бъде ползвано мобилното приложение от страните като средство за комуникация от разС.ие, е необходимо не само приложението да бъде свалено и инсталирано на мобилното устройство на потребителя, но и да бъде активирано. За да се активира приложението, потребителят следва да мине процедура по идентификация, по реда на ЗМИП, която включва както свалянето на лична и финансова информация (чрез въпросник в самото приложение), така и чрез извършване на видео идентификация от външен доставчик „Онфидо“, който позволява свалянето на личните данни от личната карта на потребителя и сравнението им с базата данни на МВР - лицево сравняване на онлайн селфи (снимка направена в приложението, снимката от личната карта и снимката на клиента налична в база данни на МВР. Потребителят регистрира и свой мобилен номер и имейл, които се верифицират от Банката - чрез изпращане на код, който следва да бъде въведен от потребителя в приложението.

Изложено е, че след завършване на идентификацията на потребителя, на последния му се създава личен потребителски профил в приложението, чийто достъп е защитен по метода на двуфакторната автентикация - 1/ нещо, което потребителя притежава/държи (мобилното устройство) и 2/ нещо, което само потребителя знае - парола, с която се достъпва приложението на мобилното устройство на клиента.

Посочва се, че в конкретния случай Е. Г. Г. активирайки своето приложение е завършила процеса по идентификация и създаване на профила на клиента. Ищецът е регистрирал следния телефонен номер: *****.

Твърди се, че на 22.12.2022 г. ищецът е използвал мобилното приложение, като е влязъл през устройството, което е инсталирано и идентифицирано от Банката, и е кандидатствал за процесния кредит. Ищецът е стартирал процеса в приложението за кандидатстване и сключване на договор за потребителски кредит - избрал е и приел размер на кредита и срок за погасяването му, избрал е застрахователно покритие /застраховка/, къде да бъде преведена сумата по кредита, имейл, на който да бъде изпратен договора за кредит, подал е заявката си за договор за кредит, в приложението е генериран пакета документи и са представени /визуализирани на ищеца за преглед и подпис (договор за кредит, застрахователен сертификат и

необходими декларации).

Сочи се, че предложеният от Банката и предоставен на ищеца проект на договор за кредит е бил валиден 24 часа, за който срок ищецът може да се запознае подробно със съдържанието на текста на предоставените му документи. Ищецът е подписал договора за кредит и приложимите документи с натискането на бутон „Потвърди“, което действие представлява обикновен електронен подпис имащ силата на саморъчен подпис между страните, което е предварително уговорено с приемането на „Условия за ползване на мобилното приложение Т. „MobAPP“ - описано в секция „КАК ЩЕ СКЛЮЧВАМЕ ДОГОВОРИТЕ“. Ищецът е приел цитираните условия още с активирането на приложението.

Сочи се, че всички действия на ищеца в приложението са записани като електронен запис на логове (генерирани автоматично записи от системите за контрол на достъпа до приложението), извлечение от които прилага като доказателство. Записите започват от стартирането на сесията на 22.12.2022 г. в 10:25 часа и завършва на 25.12.2022 г. в 12:12 часа.

За онагледяване на действията на ищеца в мобилното приложение, ответникът предоставя примерна визуализация на стъпките изминати от ищеца в приложението.

Ответникът счита за неоснователни доводите на ищцовата страна, че процесният договор не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, като сочи, че това негово твърдение се основава на следното:

Посочва, че условията на сключения между страните договор за потребителски кредит са изложени в последователността предвидена в чл. 11, ал. 1 от ЗПК. В този смисъл в чл. 10 от договора за кредит Банката е посочила ГПР изразен като годишен процент от общия размер на предоставения кредит, а именно: 47.92 %, както и общо дължимата сума от потребителя: 30 199.70 лв. Не става ясно по какъв начин ищецът стига до извода, че размера на ГПР по кредита е неправилно посочен. Формулата за изчисление на годишният процент на разходите (Приложение №1 към чл. 19, ал. 2 ЗПК) е вЕ.чина, чийто алгоритъм е императивно заложен в ЗПК и приемането на методика, налагаща изчисляване на разходите по кредита по начин, различен от законовия, е недопустимо.

Посочва, че договорът за потребителски кредит представлява двустранна сделка с възмезден характер, тъй като към момента на сключването му в него следва да е уговорен годишният процент на разходите по кредита (арг. чл. 11, т. 10 ЗПК), включващ общите разходи по кредита, настоящи и бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисионни, вкл. за посредничество) изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит (арг. чл. 19 ал. 1 ЗПК). Соци, че следователно ГПР изразява задълженията на потребителя в процентно отношение към размера на отпуснатия кредит, като в него се включва и уговореното заплащане на възнаградителната лихва за възмездно ползване на заетата сума от кредитополучателя. Презюмира се, че всички разходи с отпускането и използването на финансовия ресурс представляват граждански плод (възнаградителна лихва). В чл. 19 ал. 3 ЗПК,

са посочени изключенията, т.е. разходите, които не са включени в ГПР.

Изначално отбелязва, че не следва разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК да се тълкува разширително в смисъл, че нарушение, водещо до недействителност по чл. 22 ЗПК е налице не само когато в договора изобщо не е посочен ГПР, но и когато формално е налице такова посочване, но посочения в договора размер на ГПР не съответства на действително прилагания между Банката и потребителя. Счита, че неправилното изчисляване на ГПР по кредита, чрез невключване в неговото процентно изражение на задължение (както твърди ищеца), което е установено в глобален размер чрез посочване на неговата стойност, не води до недействителност на договора за кредит на соченото основание. Сочи, че в случаите, в които ГПР надвишава установеният в закона максимум по чл. 19, ал. 4 ЗПК, приложение намира разпоредбата на чл. 19, ал. 5 ЗПК, която указва, че това води до недействителност на самата клауза в договора.

Заявява, че според приложеното от ищеца тълкуване на цитираната разпоредба Банката е следвало да посочи в договора за кредит не само ГПР изразен като годишен процент от общия размер на предоставения кредит (в абсолютна стойност), но и как се изчислява ГПР - кои компоненти се включват при неговото изчисляване.

Счита приложеното тълкуване на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК за неправилно и в противоречие с приложимото законодателство, а именно В чл. 3 „Определения“, буква „и“ на „Директива 2008/48/ЕО от 23.04.2008 г.

Заявява, че пренесено в местното законодателство, в ЗПК е дадено определение в § 1, т. 1 от ДР на ЗПК.

Посочва, че в горния смисъл е и разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗПК. Обръща внимание и на чл. 10 от процесния договор, където е изчислен ГПР:

Чл. 10. Годишния процент на разходите (ГПР) по кредита и общата сума. дължима от Потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 към ЗПК начин:

Годишен процент на разходите (ГПР): 47.92
Обща сума, дължима от потребителя: 30199,70 с цифри: 30199,70 лв.

Посочва, че при просрочие от страна на Потребителя, дължимата от него сума ще се уве.чи с лихвите и разходите по чл. 15.

Заявява, че е безспорно, че ГПР „изразява общите разходи по кредита“, но задължението на кредитора по чл. 11, ал. 1, т. 10 е да информира потребителя за размера на ГПР изразен като годишен процент от общия размер на кредита, съгласно определението за ГПР дадено в чл. 19, ал. 1 от ЗПК.

Сочи, че ГПР е параметър, чиято цел е да позволи на потребителя да направи лесно сравнение между две и повече оферти за потребителски кредит (в този смисъл е информацията представена в Приложение 2 на ЗПК - част III, т. 2 - „ГПР Ви дава възможност да сравните различните предложения за

сключване на договор за кредит“). Сравними могат да бъдат абсолютните величини, т.е. ГПР изразен в цифрова (абсолютна) стойност като годишен процент от общия размер на кредита, например: оферта 1 - ГПР 40% за 1000 лева кредит, дава ясна информация, че годишния разход би бил 400 лева сравнено с оферта 2 - ГПР 42% за 1000 лева кредит, дава ясна информация, че годишния разход би бил 420 лева).

Сочи се, че как е изчислен ГПР, кои разходи се включват при изчисляването му, е предмет на регулация на чл. 19, ал. 2 и ал. 3 от ЗПК. Отбелязва, че тази информация е налична в самия закон и кредиторът няма задължение да я предоставя на потребителя - първо защото няма такова изискване и второ, защото тази информация не може да бъде представена по ясен и разбираем за потребителя начин, което е задължително изискване за валидността на договора за потребителски кредит. Соци се, че начинът на изчисляване на ГПР е посочен в Приложение № 1 към чл. 19, ал. 2 от ЗПК и се изчислява по посочена формула, като в табличен вид са изложени съответните изчисления.

В случай, че съдебният състав назначи ССЧЕ, по която се установи, че стойностите на ГПР по процесния договор за кредит са различни от посочените в отговора на исковата молба (с и без включването на застрахователната премия при изчислението му), независимо от използвания от експерта метод, прави изрично възражение, че заключението е неправилно и не следва да бъде кредитирано от съда.

Счита, че в процесния договор ясно са посочени и компонентите главница и лихва. Твърди, че тези разходи в договора са представени по ясен и недвусмислен начин. В тази връзка, счита, че процесният договор е в унисон с разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК.

Ответникът счита за неоснователни твърденията на ищеца, че таксата за застрахователна премия се явява нищожна както и че сумите нея следва да бъдат включени при изчислението на ГПР.

Посочва, че съгласието на потребителя за сключването на застраховка е обективизирано чрез Сертификат № 17200312362182022, в края на който може да се види подпис и изрично позоваване на преддоговорната информация, която е предоставена при избора на тази допълнителна услуга, включително относно размера на премията.

Заявява, че обща дължима сума по застрахователна програма “Защита на кредита” за кредитополучателите на потребителски кредити, предоставени от “Т.**” ЕАД и допълнителна медицинска услуга „Второ медицинско мнение“, предоставена от MediGuide International: Застрахованото лице заплаща еднократно при отпускане на кредита 0,730% от размера на ПРК, умножен по продължителността на кредита в месеци. Посочва, че в Общата дължима сума са включени: дължимата еднократна застрахователна премия в размер на 0,676% от ПРК, данък върху застрахователната премия в размер на 0,004% и размерът на еднократната такса за ползване на медицинска услуга „Второ медицинско мнение“, предоставяна от MediGuide International.

Сочи, че застрахователна премия по застрахователна програма „Защита на сметките“: Застрахователната премия е в размер на 9,99 лв. месечно, като в нея е включен данък върху застрахователната премия в размер на 0,08 лв. Премията се заплаща еднократно при отпускане на кредита като месечният ѝ размер се умножава по продължителността на кредита в месеци.

Посочва, че еднократна застрахователна премия за застрахователни програми “Защита на кредита” и “Защита на сметките”, заедно с еднократна такса „Второ медицинско мнение“: 3768,02 лв.

Данък върху еднократната застрахователната премия за застрахователни програми “Защита на кредита” и “Защита на сметките”: 21,63лв.

Обща еднократна дължима сума: 3789,64 лв.

Сочи, че този сертификат е издаден в два еднообразни екземпляра - един за застрахования и един за застрахователите, потвърден от ищцата.

Намира, че правилно в исковата молба е цитиран чл. 19 от процесния договор, където ясно е написано, че потребителя не е задължен да сключва застраховка. Счита, че грешно е тълкуването на ищеца, че същата е задължителна и не е избрана доброволно.

Посочва, че видно от т.13 от представеното към настоящия отговор Заявление-декларация за установяване на договорни отношения, попълнено от ищеца, във връзка със сключването на процесния договор, последният е заявил изрично сключването на договор за застраховка.

Отделно сочи, че премията е заплатена от кредитора на застрахователя, което е видно и в самия договор за кредит, в чл. 7.2.2:

Отбелязва, че застрахователната премия като цена на допълнителна услуга, изрично избрана от потребителя, не е „разход“ по договора за кредит, защото сключването на застраховка не е условие, което следва да бъде изпълнено от потребителя, за да получи желаните кредит. Това е уговорено изрично между страните в чл. 19 от договора за кредит.

В тази връзка посочва, че незадължителният характер на договора за застраховка е виден и от представения на кредитополучателя още преди сключването на договора за кредит Стандартен европейски формуляр за представяне на информация.

Заявява, че застраховката е сключена за срока на договора за кредит, като платената от потребителя застрахователна премия осигурява покритие на застрахованите рискове за този период. Ищецът като застраховано лице, има правото да прекрати застраховката и застрахователите ще му възстановят припадащата се част от застрахователната премия. Ищецът не е предприел никакви постъпки в тази насока, с което би намалил разходите по кредита за себе си, но в същото време застрахователите осигуряват застрахователно покритие на застрахованите рискове.

Твърди се, че сключването на Договора за потребителски кредит не е обусловено от задължителното сключване на договора за застраховка. При отказ от застраховката, застрахователната премия ще бъде възстановена на

потребителя ищец, доколкото Банката е финансирала застрахователната премия и я е платила от негово име и за негова сметка. Излага съображения и посочва съдебна практика.

Обръща внимание, че ищецът е подписал Декларация за определяне на изискванията и потребностите и за присъединяване на застраховано лице към застрахователна програма „Защита на кредита“ и „Защита на сметките“ за кредитополучателите на потребителски кредити, предоставени от “Т.**” ЕАД и Допълнителна медицинска услуга „Второ медицинско мнение“, в която е заявил, че се интересува от застрахователна защита срещу непредвидени неблагоприятни събития, свързани с неговия живот, здраве и работоспособност, в резултат на които може да претърпи загуба на обичайния си доход, влияеща неблагоприятно върху възможността му да обслужва надлежно погасителните вноски по кредита, както и от допълнителна защита при загуба на обичайния му доход, влияеща неблагоприятно върху възможността да посреща текущите разходи/сметки на семейството си, поради което е приел, че застрахователни програми „Защита на кредита“ и „Защита на сметките“ за кредитополучателите на потребителски кредити, предоставени от “Т.**” ЕАД, съответстват на изискванията и потребностите му.

Заявява, че предвид гореизложеното, а именно, че застраховката не е била условие за сключването на основния договор, същата е доброволно и изрично заявена от кредитополучателя, факта, че последната е могла да бъде прекратена от ищеца без никакви последствия по процесния договор за кредит, съобразявайки разписаното в § 1. т. 1 от ДР на ЗПК, считаме че в настоящия случай застраховката не следва да се приема като част от общите разходи по кредита, съответно не трябва да бъде включена при изчислението на ГПР.

Моли, да се приеме, че Договор за потребителски кредит с № 720031236218 от 22.12.2022 г. е в унисон с разпоредбите на ЗПК и не са налице обстоятелствата по чл. 22 ЗПК за обявяването му за недействителен. В тази връзка, моли да се постанови решение, с което да се отхвърлят изцяло предявените искиове, като неоснователни и недоказани.

Моли, в случай, че представител на Банката не се яви на първото по делото открито съдебно заседание, същото да се разгледа в нейно отсъствие, като в случай, че съдебният състав назначи ССЧЕ, по която се установи, че стойностите на ГПР по процесния договор за кредит са различни от тези, изчислени в настоящия отговор (със и без включването на застрахователната премия при изчислението му), независимо от използвания от експерта метод, прави изрично възражение, че заключението е неправилно и не следва да бъде кредитирано от съда.

Моли, да му бъде предоставен електронен достъп до делото и да му се връчват съобщенията по делото през ЕПЕП, като юридическо лице чрез страна „Т.** ЕАД, в качеството на Ответник по делото.

В случай, че съдът приеме за доказано извършването на разноси от ищеца по настоящето дело, прави възражение за прекомерност на основание

член 78, ал. 5 от ГПК и моли съдът да намали адвокатския хонорар до справедливия минимум.

Моли, в полза на „Т.**“ ЕАД, ЕИК ** да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение по делото на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 360.00 лева. Моли, настоящото да бъде прието като изявление по смисъла на чл.80 ГПК.

В случай, че исковете бъдат уважени частично, моли за присъждане на разноските в полза на ответника по съразмерност и след компенсация, като при положение „Т.**“ ЕАД, ЕИК ** бъде осъдена да заплати разноски по делото, моли съдът да задължи ищцовата страна да посочи банкова сметка или друг начин за плащане.

По делото е **постъпила допълнителна искова молба** от ищцата, с която взема становище по отговора на ответника.

Сочи, че от страна процесуалния представител на ответника с отговора на исковата молба, се твърди, че не ставало ясно по какъв начин са стигнали до извода, че размерът на ГПР по кредита е неправилно посочен. В тази връзка, моли да се приеме, че изводът е явен и се съдържа в представения договор за потребителски кредит, от който е видно, че не е отпуснат кредит в размер на BGN 17 689,64 /седемнадесет хиляди шестстотин осемдесет и девет лева и шестдесет и четири стотинки/, а е предоставена сума в размер на BGN 13 900 /тринадесет хиляди и деветстотин лева/. Заявява, че разликата от BGN 3789,64 /три хиляди седемстотин осемдесет и девет лева и шестдесет и четири стотинки/ се състои от начислени и преведени на застрахователя застрахователни премии по застраховка за защита на кредита и сметките, което не е главница, а такса по кредита, които се е капитализирала в главницата, с цел олихвяване на по-голяма сума и достигане до по-голям финансов резултат. Посочва, че застраховката по кредит е пряк разход по кредита по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПК. Счита, че следователно процесният договор за кредит е недействителен на основание чл. 22 от ЗПК във връзка с чл. 11 и чл. 10, ап. 2 и чл. 10а, ал. 4 ЗПК, тъй като Заемодателя е изискал и е събрал от ищцата освен лихва по кредита, така и такси и комисионни, свързани с договора за кредит, които е следвало да бъдат калкулирани при изчисленото на годишния процент на разходи, но не са. Твърди, че поради този факт ответникът не е посочил правилния годишен процент на разходи и е нямал право да посочи и формира ГПР в размер на 47.92 % /четиридесет и седем цяло и деветдесет и два процента/ по Договор за потребителски кредит № 720031236218 на 22.12.2022 година, което от своя страна е нарушение на разпоредба на чл. 11 от ЗПК и води след себе си именно до последиците предвидени в чл. 22 от ЗПК. Посочва, че те сами с отговора на исковата си молба признават, че при калкулацията на застраховката в ГПР той би надхвърлил 80%.

В тази връзка, имайки предвид обстоятелството, че с отговора на исковата молба от страна на „Т.**“ ЕАД, с ЕИК ** изрично се потвърждава, че застрахователната премия не е включена при изчислението на ГПР, моли да се

отдЕ. като обстоятелство неподлежащо от доказване, че застрахователната премия не е калкулирана в годишния процент на разходите по процесния договор.

Моли, да се приеме, че оспорва, че клаузата предвиждаща сключването на застраховка е индивидуално уговорена. Намира, че в тази връзка, следва да се приеме, че според чл. 146, ал. 1 от ЗЗП неравноправни клаузи в договорите са нищожни, освен ако не са уговорени индивидуално, като в аления 2 от същата разпоредба е разписано, че не са индивидуално уговорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителя не е имал възможност да влияе върху съдържанието им особено в случаите на договор при общи условия. Посочва, че тези нормативни разрешения са дадени и в Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 05.04.1993 година относно неравноправните клаузи в потребителски договори, която е транспонирана с нов чл. 13а, т. 9 от ДР на ЗЗП /ДР бр. 64/2007 година/. Според чл. 3 от Директивата неравноправни клаузи са договорни клаузи, които не са индивидуално договорени и които въпреки изискванията за добросъвестност създават в ущърб на потребителя значителна неравнопоставеност между правата и задълженията, произтичащи от договора. Според Директивата не се счита индивидуално договорена клауза, която е съставена предварително и следователно потребителят не е имал възможност да влияе на нейното съдържание. Когато продавач или доставчик твърди, че клауза от договора с общи условия е договорена индивидуално, негова е доказателствената тежест да установи този факт. Счита, че в тази връзка следва да се даде отговор на въпроса при какви условия е сключен процесния договор за потребителски кредит и как са уговорени клаузите на този договор. Счита, че предвид доказателствата по делото, категорично не може да се установи, че процесния договор е сключен при индивидуални условия, а напротив ответникът кредитор е предоставил утвърдена бланка на процесния договор, който е подписан от ищцата без да се обсъждат определени клаузи индивидуално. Сочи, че в тази връзка съществува непротиворечива и трайна практика на районните и окръжни съдилища в Република България /в тази връзка Решение №556 от 13.10.2021 г. на РС - Сливен по гр. д. №1692 от 2021 г., Решение №260179 от 30.09.2021 г. на РС - ВЕ.нград по гр. д. №141 от 2021 г., Решение №154 от 30.09.2021 г. на ОС - Сливен по в гр. д. №359 от 2021 г./.

Ответникът е депозирал по делото отговор на допълнителната искова молба, с който поддържа изцяло изложеното с отговора на исковата молба и направените с него доказателствени искания, включително за съдебно счетоводна експертиза.

Заявява, че не споделя твърденията на ищеца, че застрахователната премия представлява такса, съответно процесния договор следва да се обяви за нищожен на основание чл. 22 от ЗПК във връзка с чл. 11 и чл. 10, ал. 2 и чл. 10а, ал. 4 от ЗПК. Посочва, че застрахователната премия е допълнителен и акцесорен продукт на Банката към кредитното правоотношение по основния договор за потребителски кредит. Допълнително, застрахователния продукт е опционален и незадължителен за потребителя и Банката не го поставя в задължение да го сключи и приеме. Допълнителни разпоредби на ЗПК по

точно § 1. от тях касаещ дефиницията на Годишен процент на разходите, ясно поставя правната рамка за подобни допълнителни услуги като не изисква техния размер да бъде включен към разходите при изчислението на ГПР по кредита.

Заявява, че със сключването на договора за потребителски кредит и допълнителната услуга - застраховка, за ищеца възникват разходите по размер точно посочен в СЕФ и договора под формата на ГПР от 47.92%. Поради факта, че застрахователната премия е финансирана (и не е заплатена от ищеца предварително) от банката, същата е капитализирана и изчислена като главница в кредита. Погледнато като паричен поток, същата е усвоена като част от кредита при неговото отпускане и след това е дебитирана от сметката на клиента и служебно от Банката и преведена към застрахователното дружество.

Сочи, че действително, с отговора на исковата молба потвърждава, че застрахователната премия не е включена в ГПР - тя не е включена като разхода, но е включена в главницата. Това води до спорният юридически въпрос по делото - дали това води до нищожност на договора за кредит или не?

Счита за неоснователни твърденията на ищеца, че сумата за застрахователна премия се явява нищожна както и че сумите нея следва да бъдат включени при изчислението на ГПР.

Също така заявява, че Банката не твърди, че клаузата предвиждаща сключване на застраховка обективизирано чрез Сертификат № 17200312362182022 е индивидуално уговорена. Посочва, че както вече уточнил, същата е незадължителна и валидна за всички потребител., които решат да се възползват от този продукт. Соци, че индивидуален е единствено размера, който е определен на индивидуален подход и в зависимост от кредитното досие на съответни клиент.

Поддържа изготвения отговор на искова молба и направеното доказателствено искане.

Моли, да се приеме, че Договор за потребителски кредит с № 720031236218 от 22.12.2022 г. е в унисон с разпоредбите на ЗПК и не са налице обстоятелствата по чл. 22 ЗПК за обявяването му за недействителен. В тази връзка, моли да се постанови решение, с което да се отхвърлят изцяло предявените искове като неоснователни и недоказани.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Безспорно е установено, че на 22.12.2022 г. между Е. Г. Г. и „Т.*“ ЕАД е сключен Договор за потребителски кредит № 720031236218 за сума от 13 900 лв., общият размер на застрахователната премия е 3 789, 64 лв., с уговорката сумите да бъдат погасени на 34 вноски. В чл. 10 от Договора е посочен процент на ГПР 47, 92 % и размер на общата сума, дължима от потребителя,

която е 30 199, 70 лв.

Съгласно чл. 7.2.2 от договора в случаите, когато потребителят е пожелал да сключи някоя от застраховките или да се присъедини към някоя от застрахователните програми, предлагани от кредитора при условията на чл. 19, частта от средствата по кредита, представляваща дължимата за конкретната застраховка (конкретните застраховки) сума, се превежда от кредитора, за сметка на потребителя по банковата сметка на съответния застраховател, респективно - по банковата сметка на съответния застрахователен посредник, за което потребителят дава изричното си нареждане и съгласие с подписването на договора.

Видно от представения по делото Сертификат № 17200312362182022, сключен между "К." АД, П. чрез клона си, К., Клон България, дружеството се е задължило да предостави на ищеца пакет от допълнителни услуги, както следва: програма, „Защита на кредита“ и, , Защита на сметките“ и допълнителна медицинска услуга "Второ медицинско мнение“ срещу заплащане на сума в общ размер на 6 559, 40 лв. Посочените суми са събрани и преведени на застрахователите от "Т.**" ЕАД в качеството му на застрахователен посредник.

От заключението на съдебно – счетоводната експертиза се установява следното:

Размерът на годишният процент на разходите /ГПР/ по договор за паричен заем № 720031236218 от 22.12.2022г. е изчислен чрез метода на паричните потоци, който показва /изравнява/ настоящата стойност на всички бъдещи парични потоци, в частност - вноски /главница, лихви, такси/ с размера на усвоения кредит /сума/;

При калкулиране на сумата за застраховане /3 789,64лв./ като разход /такса/ по кредита, то годишният процент на разходите /ГПР/ е в размер на 81,60%.

Е. Г. Г., към дата: 29.11.2024г. /дата на последно внесена сума/ е погасила задължения към „Т.**“ ЕАД в общ размер на 11 674, 10 лв. /, като сумата включва: /

4 512, 44лв. - главница;

7 009, 58лв. - договорна /договорена/ лихва;

152, 08лв. - наказателна лихва върху просрочени главници.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Сключеният между „Т.**“ ЕАД и Е. Г. Г. договор има характеристиките на договор за потребителски кредит по смисъла на [чл. 9, ал. 1 от ЗПК](#), спрямо който са приложими особените изисквания за действителност на ЗПК. Съгласно чл. 22 ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2, договорът за потребителски кредит е недействителен.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и следва да съдържа годишният процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

В процесния договор е посочен ГПР в размер на 47,92%, поради което формално е спазено изискването на [чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 19, ал. 1 от ЗПК](#), годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Съгласно § 1, [т. 1 от ДР на ЗПК](#) "общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит.

В настоящия случай предвидената застрахователна премия в чл. 7.2.2. от процесния договор за потребителски кредит е платима от кредитора директно по банкова сметка на съответния застраховател, респ. по банковата сметка на съответния Застрахователен посредник, като е включена в общата сума, дължима от потребителя. В представените договорна информация за застрахователна програма "Защита на кредита" и "Защита на сметките" за

кредитополучателите на потребителски кредити, предоставени от „Т.***“ ЕАД и допълнителна медицинска услуга "Второ медицинско мнение", както и подписаната от ищеца декларация за присъединяване към тях, се съдържат клаузи относно процесния договор за кредит, поради което те са елементи от договора за кредит.

Така предвидените в договора застрахователни премии представляват разход по кредита, доколкото сключването на договорите за застраховка е уговорено с цел да се обезпечат вземанията на кредитодателя, и следва да се включват в размера на ГПР. Фактът, че в процесния договор за кредит сключването на застраховките е посочено като допълнителна услуга, а не е изрично предвидено като задължително условие за отпускане на кредита, не може да обуслови извод, че дължимите от кредитополучателя застрахователни премии не представляват общ разход по кредита и респ. не следва да се включват в ГПР, доколкото в погасителния план, инкорпориран в договора, застрахователната премия е включена към дължимата главница. От цялостното съдържание на договора, начина на формулиране на клаузата за сключване на застраховка, сключването ѝ от потребителя в момента на сключването на кредита при предварително определени от кредитодателя условия и с определен от него застраховател, сключването на застрахователните премии в месечната погасителна вноска по кредита като част от главницата, обосновават извод, че клаузата за получаване на тази "допълнителна" услуга, респ. поемането от кредитополучателя на задължение да заплаща застрахователни премии, е поставена от кредитодателя с цел да се заобиколи изискването на [чл. 19, ал. 4 от ЗПК](#). Кредитополучателят няма възможност за свободно договаряне относно тази "допълнителна" услуга при уговорените параметри на договора. Наред с това застраховката е сключена в полза кредитора с цел обезпечаване връщането на кредита, което допълнително обосновава извод, че тя е част от наложените от кредитора условия за сключване на договора, а не избрана свободно от потребителя. Съдът намира, че вземането за застрахователната премия е включено в размера на главницата, с оглед на което „Т.***“ ЕАД е нарушил разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, тъй като разходите за нейното заплащане са част от общите разходи по кредита и също следва да се отчитат при изчисляването на ГПР. Видно от заключението на съдебно – икономическата експертиза, когато застраховката е включена като разход, ГПР е в размер на 81,

60 %, а не както е посочено в договора 47, 92 %. Поради това следва да се приеме, че предвидените застрахователни премии водят до значително оскъпяване на ползвания заем, като завишават размера на главницата. В случая застрахователната премия представлява разход, който е следвало да бъде включен в ГПР и липсата на този разход в договора при изчисляването на ГПР е в противоречие с императивната разпоредба на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК. Така, след като в договора не е посочен ГПР при съобразяване на всички участващи при формирането му компоненти, води до неяснота за потребителя относно неговия размер и следователно не може да се приеме, че е спазена нормата на [чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК](#). С оглед горното, съобразявайки задължителната съдебна практика, обективирана в [Решение на СЕС от 21.03.2024 г. по дело С-714/22](#), че непосочването на действителен размер на ГПР в договор за кредит се приравнява на липса на такъв, което води до нарушение на [чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК](#), то Договор за потребителски кредит № 720031236218 на 22.12.2022 г. е недействителен на основание [чл. 22 от ЗПК](#). Ето защо предявеният иск за недействителност на договора поради противоречието му с чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК е основателен и следва да бъде уважен.

По отговорността за разноски:

Ответното дружество е направило възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение.

Видно от представения договор за правна защита и съдействие от 22.03.2026 г. /л.144/, ищцата Е. Г. Г. е заплатила адвокатско възнаграждение в размер на 1 500 евро.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен за определ. размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

В контекста на решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС и с оглед, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна

сложност и е налице многобройна съдебна практика по аналогични дела, съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1 500 евро е **прекомерно и следва да бъде намалено до размера от 900 евро.**

В настоящото производство ищецът е заплатил държавна такса в размер на 1 208 лв./617, 64 евро/, възнаграждение за изготвяне на съдебно – счетоводна експертиза в размер на 200 евро и адвокатско възнаграждение в размер на 900 евро или **в общ размер на 1 717,64 евро.**

С оглед изхода на делото „Т.**“ ЕАД да заплати на Е. Г. Г. направените по делото разноси в **общ размер на 1 717,64 евро.**

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН, Договор за потребителски кредит № 720031236218/22.12.2022 г, сключен между „Т.**“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** , като кредитор и Е. Г. Г. с ЕГН *****, поС.ен адрес в гр. С.** , със съдебен адрес Е. М., БУЛСТАТ **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** , **на основание чл. 22 вр. чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК.**

ОСЪЖДА „Т.**“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** **да заплати на** Е. Г. Г. с ЕГН *****, поС.ен адрес в гр. С.** направените по делото разноси в **общ размер на 1 717,64 евро.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____